

V SPOMIN Metka Bukošek (1961–2017)

Vest o smrti, čeprav je to naravna zakonitost, je vselej boleča. Posebej močno zareže, ko izgubimo svojce, prijatelje, ljudi, ki so nam bili blizu. Kadar pa nam smrt vzame človeka, ki je neizmerno ljubil življenje, človeka, ki je na vse okoli sebe gledal pozitivno, ki se je reševanja vsake težave lotil z neverjetno energijo in optimizmom, se nam zdi taka vest skoraj nemogoča. Zato vsi, ki smo Metko poznali, težko verjamemo, da je ni več med nami. Spremljali smo njeno bolezen in se skupaj z njo veselili, ko jo je pred desetimi leti uspešno premagala in nadaljevala življenje, kot da se ni zgodilo nič. Verjeli smo, da bo tako tudi tokrat, ko se je bolezen zahrbtno ponovila. In kazalo je dobro. Metka je bila tudi tokrat močna in pogumna, prepričana, da se bo še vrnila med arhivske sodelavce in da bo na arhivskem področju naredila še veliko. A zgodilo se je drugače. V ponedeljek, 15. maja, smo se od nje poslovili in jo pospremili k večnemu počitku na celjsko pokopališče.

Metka je bila dolgoletna članica Arhivskega društva Slovenije. Več let je sodelovala v njegovem izvršnem odboru, en mandat (2000–2002) je bila tudi predsednica. Skoraj vedno se je udeležila arhivskih posvetovanj, strokovnih ekskurzij in drugih dejavnosti društva. Vedno je bila pripravljena svetovati, predlagati, pomagati. Bila je naša. In našo Metko, Metko Celjsko, bomo v Arhivskem društvu Slovenije pogrešali. Spominjali se je bomo kot energične, prijazne, prikupne in dobrovoljne kolegice.

Aleksandra Pavšič Milost,
predsednica Arhivskega društva Slovenije

